

‘Een beetje zoals bij Simon en Andreas’

Bij verscheidene IZB-projecten behoort het vakantiekamp inmiddels bij de jaarlijks terugkerende activiteiten: Amsterdam, Rotterdam, Groningen... Ook vanuit Nieuwegein-Vreeswijk ging dit jaar ook een groep op pad. Onverwacht, last minute. Een impressie.

‘Zelf heb ik een poosje geleden Jezus gevonden’, zegt Deef, de man in de rolstoel. ‘Daarvoor was ik er wel mee bezig, in m’n hoofd, weet je wel. Maar sinds een week of acht serieus.’

Hij roert in z’n thee en kijkt geamuseerd rond. Er is ook veel te zien. We zitten aan een van de tafeltjes in de gemeenschapsruimte van een prachtige accommodatie in Ede. Zo’n vijftig deelnemers uit de omgeving van Nieuwegein-Vreeswijk zijn hier al een paar dagen op vakantiekamp. De oudste is 63, de jongste moet nog 1 worden; 20 volwassenen, 30 kinderen. Een grote groep heeft van Stratego een gezelschapsspel gemaakt; aan weerszijden van de tafel klinken de adviezen aan de opgewonden spelers. Vanuit de gang klinkt een valse piano. Peuters scharrelen wat rond bij de lage fauteuils waar volwassenen aan de praat raken. Vanmorgen was de uitslapdag. Er is koffie met koek. Straks begint het fotospel, waarvoor je je nog kunt inschrijven op de plakkaat bij de klapdeuren.

Een relaxte sfeer, vindt ook Deef. ‘Terwijl de deelnemers nogal verschillend zijn’, weet hij. ‘Niet zomaar verschillend, héél verschillend. Gisteren hadden we een bespreking van een bijbelverhaal. Dan zit daar een Bosniër, daar iemand uit de Dominicaanse Republiek, een Zuid-Afrikaan, een gelovige naast iemand die nooit in de kerk komt. En het gaat gewoon goed. Ik heb het zelf ook hartstikke naar m’n zin, terwijl ik eigenlijk helemaal niet van grote groepen houd.’

‘Dit kamp kwam voor ons zomaar uit de hemel vallen’, vertelt missionair werker Willina de Bree. Samen met haar man, ds. Dirk de Bree, kreeg ze nog maar een paar weken de locatie via-via gratis aangeboden. Dirk en Willina werken

Ds. Cor van Dis, predikant van de Hervormde wijkgemeente Nieuwegein-Vreeswijk, is enthousiast over de aanpak van het project 'Dagelijks dichtbij dienen', zegt hij, op bezoek bij het vakantie-kamp. 'Het project biedt een nieuw speerpunt: het bouwen aan netwerken, rondom de kern van het evangelie. Ik vind het ook mooi dat het project, net als dit kamp, een intercultureel karakter heeft. Binnenkort begin ik weer met een Engelstalige Alpha-cursus.'

De gemeente organiseert ook regelmatig op zondag brunches om nieuwe doelgroepen in contact te brengen met het evangelie. 'We zien deelnemers na verloop van tijd ook terug in de gewone kerkdiensten.'

vanuit de hervormde gemeente Nieuwegein/Vreeswijk in het nieuwe project 'Dagelijks dichtbij dienen', waarbij gemeenteleden worden gestimuleerd en uitgedaagd om zich actief in te zetten in hun directe woonomgeving. 'Eigenlijk komt het kamp net iets te vroeg', zeggen ze, 'maar het aanbod van deze gratis locatie was zó aantrekkelijk, dat we alles op alles hebben gezet.' Voor een prikkie konden deelnemers inschrijven - € 25 voor volwassenen; €10 per kind - en dat bood minder kapitaalkrachtigen de mogelijkheid om mee te gaan.

'Ik ben ontzettend dankbaar dat er zo'n grote groep bijeen is', zegt Willina. 'Het ging een beetje zoals bij Simon en Andreas - de een nam de ander mee. Wonderlijk, dat ze je zomaar het vertrouwen geven en mee zijn gegaan. Dat maakt me wel nederig.'

'Gaaf hè', zegt Deef. Zonder dit initiatief zou ook hij met zijn gezin niet met vakantie kunnen. Hij verdient een boterham met illustratiewerk. Z'n dochter (17) komt aan tafel zitten. Vanaf het eerste moment heeft ze zich opgenomen gevoeld in de groep onbekenden. 'Terwijl ze toch niet gelooft', ondertitelt Deef. 'Vanaf dat we hier aankwamen heb ik haar nog nauwelijks gezien.'

De keuken is de 'machinekamer van het kamp'. Sanet en Gerrie zijn er met een paar vrijwilligers bezig met de voorbereiding van de lunch. Wordt hier goed gegeten? 'Er blijft weinig over, laten we het zo zeggen', grapt Sanet, terwijl ze zelfgebakken tonijntaarten in partjes snijdt. Gerrie smeert de sandwich. 'Ik kom uit het multiculturele netwerk van Dirk', vertelt Sanet, die van Zuid-Afrikaanse komaf is. Samen met Gerrie heeft ze wel voor hetere vuren gestaan; ze hebben vaak samen gekookt voor het kamp van de school, waar hun kinderen opzaten. Hoewel dit kamp wel een huzarenstukje is, bekennen ze. In drie weken tijd is alles uit de grond gestampt. 'Op school waren we een jaar bezig met de voorbereiding en ging het soms nog mis.'

Vandaag - woensdag - is er gelegenheid voor leden uit de Hervormde gemeente Nieuwegein om te komen buurten. En dat is goed, want het werken aan een breed draagvlak voor het missionaire project blijft een aandachtspunt. 'Er zijn gemeenteleden die ervoor pleiten om eerst te investeren in onze eigen jongeren. Sommige jongeren zijn hier trouwens ook als deelnemer. Ik denk dat je de aandacht voor binnen en buiten de kerk niet tegen elkaar moet uitspelen. Maar ik ben er van overtuigd dat een gemeente die zich naar buiten richt, naar binnen ook sterker wordt', zegt Dirk. 'Laten mensen in de gemeente maar horen en zien dat het werkt. In twee jaar tijd is een enorm netwerk gecreëerd. Verbinden, daar draait het om in het project; mensen met elkaar in contact brengen.'

Willina: 'Het gaat om beschikbaar zijn, oog voor elkaar hebben, belangstelling tonen en bereid zijn relaties aan te gaan, ook met mensen die je misschien niet een-twee-drie liggen of waar je je niet prettig bij voelt. Als je bereid bent je leven te delen, en je leven met Jezus is daar een onderdeel van, dan ontstaan er vanzelf gesprekken. Het scheelt in ons geval dat Dirk dominee is. Dat geeft een goede binnenkomer voor gesprekken.'

In de uitnodiging aan de deelnemers schreven Dirk en Willina dat ze het kamp ook als christenen organiseren. 'De deelnemers weten dat we het fijn vinden om over het geloof te praten. Maar we wilden niet dat dat drempelverhogend zou werken. We noemen het geen Bijbelkamp of zoiets. Iedere dag is er wel een moment waarop de bijbel ter sprake komt, tijdens de kinderclub en in de kring van volwassenen. Telkens gaat het over iemand die Jezus ontmoet. Het zijn korte, toegankelijke programma's, evenals de dagelijkse avondsluiting. Wie niet gelooft, moet zich hier ook thuis kunnen voelen.'

